

Seré Prince Halverson: Äidinrakkaus | Maailmankirjat

Moninainen äitiys

RIITTA VAISMAA

Äidinrakkaus on oivallinen kesäkirja niille, joita joka tuutista tarjottavat dekkarit eivät kiehdo tai jotka eivät syty toisestakaan kliseisestä kesävalinnasta, raskaista ja laajoista klassikoista. *Äidinrakkaus* herättää monenlaisia tunteita, se antaa mahdollisuuden myös tipauttaa muutaman kyynelen niin surusta kuin ilostakin.

Seré Prince Halverson kirjoittaa esikoisromaanissaan laadukasta viihdettä. *Äidinrakkaus* käsittelee monipuolisesti äitiyttä, niin biologista kuin äitiyden moninaisia muitakin muotoja. Se on liikuttava tarina äidinrakkaudesta, joka voi syntyä ilman veren perintöäkin.

Ella Beenellä on takanaan useita yrityksiä saada lapsi ja niiden myötä pystyyn kuollut avio-
liitto, josta hän on päättänyt lähteä. Hän ajelee päämäärättömästi ja törmää Joe Capozziin
lapsineen kalifornialaisessa Elbowin kylässä. Joen vaimo ja lasten äiti on lähtenyt, jättänyt
lapset ja antanut huoltajuuden lasten isälle. Avioero on tullut voimaan myöhemmin.

Ella ja Joe äkkirakastuvat ja alkavat samana päivänä elää yhdessä, pian he menevät nai-
misiinkin. Samalla Ella saa kaksi lasta, viisivuotiaan Annien ja Zachin, joka on niin pieni,
ettei hänellä ole mitään muisti- tai mielikuvaa biologisesta äidistään. Joen italialaissuku ot-
taa uuden miniän avosylin vastaan. Lapset pitävät Ellaa äitinään, he myös kutsuvat tätä
äidiksi. Capozzin suku ottaa Ellan omakseen, ja Ella sulautuu sukuun.

Joe pitää suvun ruokakauppaa. Valokuvaus on Joen rakas harrastus. Kuvajournalismista
piti tulla ammatti, mutta velvollisuus suvun kauppaa kohtaan voitti.

Ellan, Joen ja lasten onnea kestää kolme vuotta. Joe lähtee aamulla ennen kaupan avaamis-
ta kuvaamaan läheiselle joelle, lempipaikkaansa. Äkillinen suuri aalto vie miehen menses-
sään, mitä Ellan on lähes mahdoton ymmärtää. Hän luulee rannoilla kulkemalla löytävän-
sä miehensä elossa. Hän ei voi uskoa, että Joe olisi tutuista tutuimmalla paikalla voinut
menehtyä.

Joen kuolema paljastaa liudan salaisuuksia. Kauppa on konkurssin partaalla. Ella pelastaa
kaupan "Elämän eväsretken" -ideallaan. Luonnonkauniissa ympäristössä käy paljon ret-
keilijöitä. Tältä pohjalta Ella kehittää konseptin, jolla matkalaiset saadaan kaupan asiak-
kaiksi. Joen veli David oli aikanaan toivonut kauppaa itselleen. Isoisä oli kuitenkin velvoit-
tanut Joen kauppiaaksi siksi, että David ei homona saisi lapsia eikä siis voisi siirtää kaup-
paa taas seuraavalle sukupolvelle. "Elämän eväsretki" tarjoaa Davidin elämälle uuden ja
mieluisan suunnan.

Paige, lasten äiti, ilmaantuu yllättäen Joen hautajaisiin. Suku on kauhuissaan ja loukkaan-
tunut. Kuten arvata saattaa, kohtapuolin Paige jo vaatii lapsia itselleen. Suurimmat salai-
suudet alkavat keriytyä auki.

Paigen on jättänyt perheensä vakavasti masentuneena. Vasta myöhemmin diagnosoidaan raskauden jälkeinen masennus, johon hän on sittemmin saanut tepsivää hoitoa. Hänen äidillään on ollut jälkikäteen nähtynä raskauden jälkeinen psykoosi, johon Paigegin pelkää sairastuvansa. Hänen mielestään on kaikille parasta, että hän lähtee pois lastensa elämästä. Tämä ei ole Paigen ainoa salaisuus.

“Kyllä Paige stailaa” lukee käyntikortissa, jonka hän jättää Ellalle. Kotien stailaus myyntikuntoon on Paigen uusi ammatti, ja on hän itsensäkin stailannut. Myös hänen talonsa Las Vegasissa on hieno, mutta vaikuttaa myyntiä varten stailatulta, ei kodilta. Lapset eivät sellaiseen paikkaan kotiudu.

Ellan ja Paigen kiistaa lasten huoltajuudesta puidaan oikeudessa. Paigen puolustus nojaa kirjeisiin, joita Paige väittää lähettäneensä vuosien mittaan niin Joelle kuin lapsillekin. Ella ja suku on luullut Paigen täysin hylänneen lapsensa. Ella ei ole kirjeistä tiennyt, eikä hän etsinnöistään huolimatta ole niitä löytänyt. Ella on jo voittamassa huoltajuuskiistan, kun hän viimein vahingossa törmää patjaan piilotettuihin ja pääosin avaamattomiin kirjeisiin. Lapset eivät ole koskaan nähneet heille lähetettyjä viestejä. Ellan omatunto ei kestä sitä, että hän kiistäisi kirjeiden olemassaolon, vaikka hänen asianajajansa muuta neuvoo ja vaikka tuomioistuimen kanta niiden myötä muuttuu. Oikeudessa kirjeet ovat ratkaiseva todiste.

Ella on sitkeä, ja hän jatkaa taisteluaan. Lopulta äitiys jaetaan. Paige muuttaa lähitiennolle. Ella saa Paigen avautumaan myös muista salaisuuksistaan.

Myös suvun synkät salaisuudet paljastuvat. Jo kauan maassa ollutta italialaisväestöä on saksalaisten tapaan internoitu vihollismaan kansalaisina USA:ssa toisen maailmansodan aikana. Myös Joen isän ja äidin vanhemmat ovat joutuneet leireille.

Äidinrakkauden miljöokuvaus on naistenlehtimäistä kotoilua yrteineen ja kasvimaineen, hallittuine huolettomuuksineen: täydellinen Kotivinkin tai -lieden aarreaitta. Kontrastin pullantuoksuiselle Ellan maailmalle tarjoaa Paigen steriilin siisti stailattu koti, missä kukaan ei viihdy.

Prince Halversonin romaanin tunnelma on paikoin vähän siirappinen, toisaalta sellaisenaan hyvin suloinen. Kokonaisuus niin iloineen kuin suruineen on hyvin sympaattinen, ja kerronta on mukaansa tempaavaa. Liiankin selvästi kirjailija ja samalla lukija on Ellan puolella. *Äidinrakkaus* on toki Ellan kirja: hän on teoksen minäkertoja. Ella itse ei onneksi ole pyhimys. Hän on hyvin temperamenttinen; välillä hän suutahtaa ja ruma sanakin pääsee huulilta. Alkuun Paige kantaa ilkeän äitipuolen roolia. Paigen kuvan kyllä onnistuneesti monipuolistuu, kun hänen elämänsä salaisuudet avautuvat. Lasten vaikean ja ristiriitaisen aseman *Äidinrakkaus* kuvaa sykähdyttävästi.

Äidinrakkauden kerronta on joustavaa. Se kuvaa aidonolaisesti lapsiperheen arkea, iloa, surua ja ahdistustakin. Romaanin lopun olisin suonut olevan avoimempi. Vaikka jaettu huoltajuus tuskin joka käänteessä sujuu ongelmattomasti, turhan auvoisesti Prince Halverson ratkaisee henkilöidensä ongelmat. Ehkä ratkaisu sopii onnistuneeseen lomakirjaan.

Seré Prince Halverson: *Äidinrakkaus* (The Underside of Joy). Suom. Natasha Vilokkinen. Bazarkustannus 2014, 356 s.